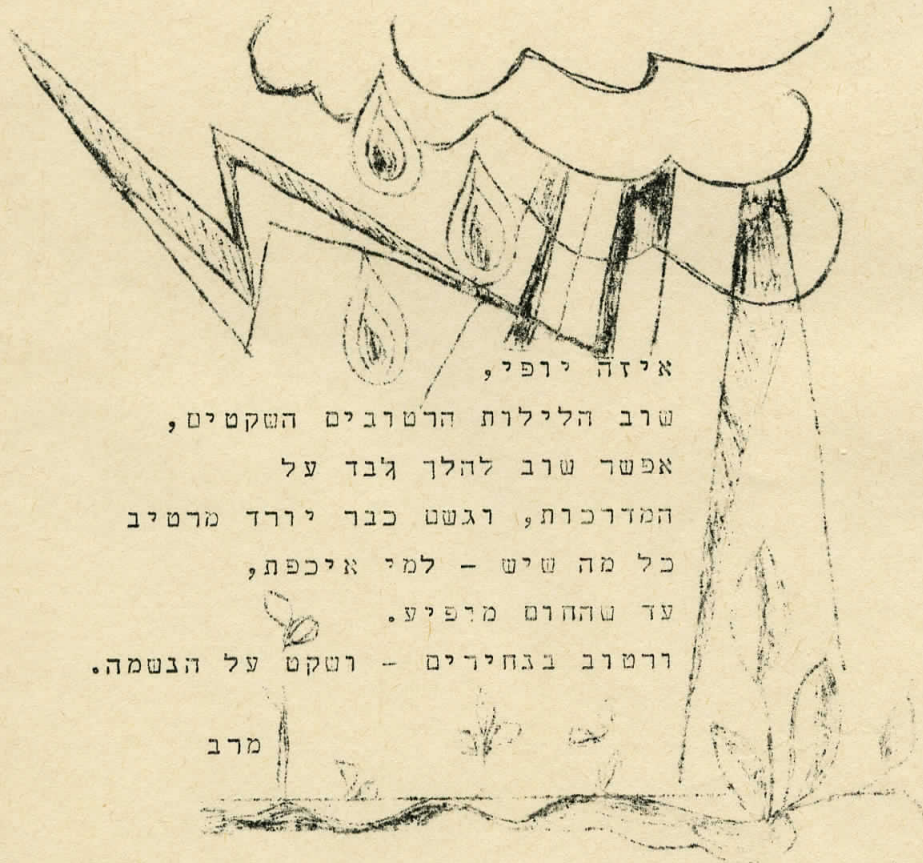

דברי הכפר

איזה יופי,
שוב הלילות הרטובים השקטים,
אפשר שוב להלך ג'בד על
המדרכות, וגשט כבר יורד מרטיב
כל מה שיש - למי איכפת,
עד שהחום מרפיע.
ורטוב בבחירים - ושקט על הנשמה.

מרב

מס' 533

ט' בחשוון תשל"ח

21 באוקטובר 1977

כפר הנשיא

* אומרים שכשאין על מה לדבר, מדברים על מזג האוויר, וכשאין על מה לכתוב - כב"ל. ובכל זאת - הגשם שירד השבוע הפתיע את כלבו - גם מעצם הופעתו המוקדמת והבלתי צפויה ועוד יותר בעצמתו הרבה. (מעל 50 מ"מ תוך יומיים). במשאל בזק שערכבו "האם הוא טוב או רע לכם - הגשם הזה" מצאנו קשת של דעות:

ברז: "מרוצים מאד".

חולה: "בטח שזה ברור (ו' חולם) גדול אבל כל שנה קורה משהו דומה. בשאר עוד לקטוף כשליש מהכתבה".

אבוקדו: לא טוב. זה מעקב את הקטיפה.

פרדס: כב"ל

פלחה: "מצויין. עוד לא זרענו - אך אחרי הגשם יעלו העשבים ואפשר יהיה לטפל בהם.

צאן מאריבו: "בטח זה טוב - למרעה! מצדי יכול לרדת גשם כל השנה.

אמרי סולומון: "אבא שלי מאד עצוב".

כל אלה שמצאו שגשם דולף תגובתם לא כדאי להדפיס כאן.

ומה היה עוד לפני המבול?

* יום ששי, ליל שבת, ערב "שעשועי לשון" הוגש והוכן על-ידי יצחק גולן ובורית והפעיל צעירים ומבוגרים גם יחד. ביום שבת, עדיין היה חמסין ועדיין התרחצו בברכה (האמנם?). אך כבר אז הודיעו לנו שהיא תסגר. ואז התחילו הגשמים.

אולי זאת הסיבה שעלון זה הוא דל מאד - לא בתוכן חלילה, לא באיכות! מעט כתבות; מעט משתתפים. בקורה שבשבוע הבא יתעוררו החברה מתרדמת החורף ויכתבו.

* עוד בפרדס השבוע מבורית והגי בערב חברתי במועדון. ביום שלישי הם יצאו, כל המשפחה. ואנו מברכים אותם בדרך צליחה.

וזהו זה. נאחל לכלם שבת שלום ומבורך.

יעל ב.

לקראת האספה

השבוע בביא לדיון שלושה נושאים.
בראשון בצביע על קבלת חברים שפרטים עליהם הופיעו בעבר וביבתיים
הספקנו להכירם.

הנושא השני מתייחס ללימודים של ליאורה, אדלשטיין. כזכור אושרו
לה בעבר לימודי רפואה אך ליאורה לא התקבלה ללימודים האלו. אי
לכך היא פנתה להתקבל באוניברסיטה למדעי החברה. כשבדע לה שיש
מקום היא בגשה לועדת השתלמות ובקשה אישור ללימודים עם אפשרות
להמיר את מסלול הלימודים שלה בתום השנה אם אמנם תתקבל ללימודי
רפואה לתשל"ט. ועדת ההשתלמות אשרה את בקשתה של ליאורה לשנות
את לימודיה מרפואה למדעי החברה וכן אושרה בקשתה לבסות להתקבל
ללימודי רפואה בתום שנת הלימודים הראשונה.

הנושא השלישי הוא עבין חגיגות ה-30 וחומר רקע כבר חולק
לתאים.

להתראות ביום א'

ג' ובי

הודעה ממרכזת הקניות

שעונים

חברים המעוניינים לקנות שעון מעורר, בעל צורה נאה ובמכיר
מוזל (של כ-175 ל"י) יכולים לראות דוגמא וגם להזמין אצל רות,
בשעות הקבלה.

מטריות

את כל המטריות הזקוקות לתיקון אפשר למסור לרות בסוף חודש זה
כדי לקחת אותן במרוכז לתיקון.

תקון דברי חשמל

כל התיקונים חייבים להגיע קודם כל לחשמלייה. במידה ושם אין
יכולים לתקנם - ישלחו מהחשמלייה במרוכז לתיקון בעיר.

ושוב, שעות הקבלה הן:

יום ד' 8.00 - 7.00 בערב

יום ששי 2.00 - 1.00 אחרי הצהריים.

תודה על שיתוף הפעולה

רות ג.

ימי הולדת

27.10 לילה בן-אבי
30.10 ריבה ריבלין (בתן)
ויקטור (ברק) פרידלנדה (בן-רשף)
31.10 בורברט (בתן) כהן

ימי בישואין

26.10 יהודה ומיקי עדר
שלומית והרי ליפשיץ
30.10 פרנקי ופיל גליק

החלמה מהירה לוורבי שמחלימה אחר ביתוח.

עם הטפטוף הראשון
כשריח אורבים טחוב נשא
כמו ערפל שמתפשט
עם לילה,
כשהאורות מאירים לי את הדרך,
בין טיפות גשם זעירות,
כשכל המדרכות ריקות,
ומצטמרר לו הסבטר,
אב' יודעת שגלגל השבנה,
ממשיך בשלו,
ולא איכפת לו - מי ארהב
מי צוחק
ולוחש. מי בוכה, חי או זועק.

וטיפה
מזקכת לי את הנשמה
ולו לשבייה.
וזה אפולור עוד לא חורף.

=ת=ש=ר=ב=ה=ג=ל=ר=י=ה=ל=מ=כ=ת=ב=ה=ג=ל=ר=י=
=ש=ל=א=ל=ז=ה=

אלזה יקרה, שלומות,

למרות הכל שבכתב כתגובה למאמרי מלפני שבועיים, אבסה לענות לך בצורה אובייקטיבית בלבד. גם לא אתיחס לכל הנקודות וההערות שהעלית על הציר, כי, ברוח אובייקטיבית זו, הן אינן שייכות לעצם העניין, אין להן כל קשר לנושא שעליו כתבתי. בעצם, דוד אלמן ענה לך לפני שבוע על הכל, פחות או יותר, מחוץ לבימה אישית מסויימת שלא הייתי רוצה שהיא תופיע, ואין כאן חשיבות אם יש לה מידה של אמת.

בכל אופן, המכתב שלך היה מיועד לי ולכן אני עונה לך אבל לפני שאגיב לעצם העניין, חייב אני להדגיש שוב את הסכנה החברתית הטמונה בגישתך ותגובתך לשאלת הביקורת. אם רק לאלה שפעילים בשטחים מסויימים של חיינו יש זכות להטיל בקורת באותם השטחים, נגיע למצב אבסורדי, ולא מוגזם כל-כך. מה אלזה, מי שלא מסוגל או לא מוכן לעבוד במטבח, אין לו זכות לבקר את טיב האוכל שנתן אצלנו? אבסורד? לא לפי דבריך, אלזה! וכך בכל שטחי חיינו, כלכלה, משק, טפול ילדים וכל שתרצי.

עליך לדעת אלזה שקשה ביותר להגדיר מה זה פעילות חברתית ותרבותית בקבוצה, מה בדיוק כלול במושג הכולל הזה. את כותבת: "קום משה, תעזוב את מחנה הסרבנים המקצועיים בשטח התרבות..." הבטחתי לבסורת להיות אובייקטיבי ולא להעלב למרות העובדה שהייתי פעם מרכז וועדת התרבות ובורדאי זכורים לחברים היטב הימים היפים של ירח הלימוד הראשון שהוצג אז. אבל שוב, עלי להגיד לך שלחיים תרבותיים בכל חברה ישנם היבטים רבים וכל אחד מהם הוא חלק של הסך הכל של חיים אלה.

אינני מסכים עם דוד כאשר הוא כתב שלפי הבנתו, את מסכימה עם בקרת: במכתבך, מפריעה לי במיוחד העובדה הכוללת שאת בכלל לא הבנת, או לא רצית להבין, על מה אני מדבר. אני הטלתי בקורת על תכנית ערב ראש השנה כי גישתי ליהדות, ואני חושב שכך היא אצל רוב רובם של חברי כפר הנשיא, היא לאומית ולא דתית ויחס זה קיים כלפי כל מועדי השנה. המועד היחיד אצל יהודים שהוא דת בלבד הוא יום הכיפורים. אם מישורו כותב שראש השנה, יום הכיפורים וגם סוכות הם כולם חגים של דת ומסורת הרי אז שהוא מסלף היסטוריה ומחקר או שהוא אינו מבין את

(המשך בעמ' הבא)

התהליכים ההיסטוריים בהתפתחות התרבותית והרוחנית של כל עם ואומה. מחוץ ליום הכיפורים, כל מועדינו צמחו בימי קדם ובמרוצת השנים לבשר צורות טובות בהתפתחות עמנו, או שהם מועדים הקשורים בחיינו כעת בין יתר העמים. זה נושא רחב מאוד ואין כעת המקום לבמק יותר אבל מיד קופצת מחשבה מאד קטורה לנושא: "אפילו שישנו חג או מועד במסורתנו שהוא דתי בלבד, האם אסור לנו לשנותו או לחדשו, האם רק ^{את} חיינו בארץ ובקבוץ מותר לנו לחדש אבל מסורתנו לא?"

לכן אלזה, בקורתי על תכנית ערב ראש השנה. מה סך הכל עשיתי כאן? רק בשנים האחרונות אנו רואים שינוי זה בתכנית ערב ראש השנה, תמיד היתה אצלנו תכנית מגוונת שכללה גם מסרת אבותינו ועמנו, וגם חיינו בקבוץ וארצנו המתחדשת. מה יש? אסור להגיד כך? בקורתי היתה שלילית אלזה? בקשתי איזה היוזבית? האם עלי לשתוק כי, לפי דברייך, אני "סרבן מקצועי בשטח התרבות"? אני רואה שאני מתחיל להתרגז וזה אסור לי אז במשיך.

אלזה, את מציעה לי עסק, לפי דברייך. את כותבת כך: "כל אחד לפי יכולתו, טכס ומסורת למיטיבים במלאכה זו. אתה תקח על עצמך, בגיד, את הערב השני של ראש השנה שיכלול סרט בענייני המשק וסקירה משקית-ארצית-פוליטית לפי ראותך וכשרונך הביצועי". אלזה, באמת תודה. את כאילו אומרת לי: "מוישלה, עזוב את ענייני הרוח והנפש לידענים אצלנו, תתמסר אתה רק לדברים חומריים". לא שאני שולל דברים חומריים בכלל אבל הצעתך מזכירה לי משהו אחר שנכתב פתגומה למאמרי באותו השבוע שמכתבך הופיע ואני מספיק באיבי להאמין שאת, כמוני, טולדת ממנו.

הצעתך היא בשבילי נוכחה שבכלל לא הבנת את דבריי. הערותי היו מכורבות לערב הראשון של ראש השנה ולא לערב השני. תכנית הערב השני, דוקא, תמיד מוצאת חן בעיניי. אני דברתי על תוכן הערב הראשון בלבד ותראי, את כותבת: "טכס ומסורת למיטיבים במלאכה זו", האם זה לא מצחיק?

טוב, ביגש אל הצעותיך להתנדבות ובעשה עסק משותף למרות העובדה שבעיניי אין כל קשר בין הזכות של פרט לבקר ופעילותו. נבסס את העסק על הסדר המושבתי הבא:

(א) אני כתבתי כי חשבתי שישנו הכרח דחוף לשינוי.

(ב) את קראת את מאמרי ולכן הבנת אותו.

(ג) לא רק שהבנת, גם הסכמת.

(המשך בעמ' הבא...)

(ד) היות והסכמת, עלה על דעתך הרעיון להציע לי לקחת על עצמי את התכנון וארגון של ערב ראש השנה הבא.
(ה) אם עד ד) היה בסדר, אז אני אומר כאן: "בסדר אלזה, עשינו עסק".

לכן אני מתנדב לתכנון וארגון של ערב ראש השנה הבא ואני מבקש ממך להעביר את התנדבותי לרשות המוסמכת, ואם היא תתקבל, להודיעני בעוד מועד. בסדר?

שתהיי בריאה,

משה ב.ה.

(מרכז וועדת תרבות לשעבר)

* * * * *
* * * * *

בדליק בר לזכרה של
מלכה בייגר
י"א בחשוון

בדליק בר לזכרו של
ליאון ליטמן
25 באוקטובר

בדליק בר לזכרה של
לוסי אפרוס
א' בחשוון
6 באוקטובר

בדליק בר לזכרו של
מוריס לברט
30 באוקטובר

אומר הפסוק למי שאומר כך "הקהה את שניו". אבל גם אז צריך להסביר משהוא. במקרה שלנו "הקהה את שניו" לא תשובה הולמת כלל וכלל. אין לנו ענין עם "מי" אומר, אלא עם "מה" נאמר. וזה דורש תשובה לענין - כי גם כתוב "בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים" - זאת אומרת תן הספר ולא רק "תקהה שניים".

קל לתת תשובות פשוטות.

למשל: אם משיים את תוכן המסכת שאנו קוראים זה כבר שש שנים בערב ראש השנה עם תוכן החוברת "מסכת-ראש השנה" שהוצאה ע"י ועדת החגים הבינ-קיבוצית (ונכתב ע"י חבר קבוץ שפיים) צריך לחמה למה נציגים נאמנים של שלשת הזרמים הקבוציים - וישראלים מודרניים לכל דבר - לא מצאו שום חומר פחות "גלותי" לציון ראש השנה מאשר חומר מהתנ"ך, מהמדרש, מהתפילות והתלמוד - וזה גם בדיוק עקר התוכן של המסכת שלנו. יש בחוברת גם פרקי שירה של לאה גולדברג, טשרניחובסקי, חנה סנש ועוד, אבל כל קשר של הפרקים האלה עם ראש השנה מקרי בהחלט. אני מציין זאת מתוך צער מסויים ומתוך הבנה כי גם אני חפשת במשך כל השנים משהוא שמבטא את המשמעות של ראש השנה בחיים היהודיים ה"מחודשים" בארצנו היום, ולא מצאתי. פשוט, היהודי הישראלי של היום עדיין לא מועסק בבעית היחיד מול החברה, מול היקום. הוא עדיין מתלבט בבעיות של "הקבוץ" היהודי בתור חלק של הקולקטיב היהודי הישראלי - מול העולם. ראש השנה במובן העמוק הוא בראש וראשונה יום זכרון של היחיד וגורלו האנושי.

תשובה אחרת: היו אמנם חלקים "קבוציים" עכשוויים במסכת - אמנם בסגנון פשוט ושונה מיתר החלקים. אני מתכוון לברכות של הילדים (שבטאו בצורה נפלאה את משמעות החג), של המזכיר, של מרכז המשק. אלה מהווים לדעתי חלק לא פחות חשוב של בסוי משמעות החג לנו, בחיינו הקולקטיביים כחברה. אמנם בסגנון פשוט ושונה אשר בא להדגיש מה שיש להדגיש. דהיינו יש דברים בחיינו שהם נחלת דורות ומשותפים לכל בית ישראל באשר הוא שם, גם בעבר וגם בהווה - להם מצאנו בסוי פיאותי - של פטוס אמיתי - אשר יכול לעמד במבחן של הזמן ולא להדלדל. לאומת זאת הבטוי של הווייתנו, של המאויים אשר בלבנו, להם אנו נותנים בסוי של פשטות, של שיחה איש לרעהו כדי לתת לזמן לעשות את שלו למצא בסוי יותר פורמלי שיכל להפך לחלק של מסורת.

(אם יש למשהוא ספק באמינות טענתי שהיהודי הישראלי המודרני עדיין מתלבט במשמעות של ראש השנה, אני יכול להפנות אותו לאותו רב שיה שהחקיים באותו ערב ראש השנה בטלויזיה בו השתתפו נציגים מובהקים של הדור הצעיר הישראלי - עמוס עוז, א.ב. יהושע, עמיחי, אפלפלד - והמנחה מוקי צור. 4 "צברים" ביניהם שני חברי קיבוץ ואחד שהגיע ארצה בגיל צעיר. מלמל במשך שעה של הרהורי לב לגבי כל דבר שאתה רוצה, אבל שום דבר שקשור עם משמעות ראש השנה היום - ובדאי לא עם ראש השנה בקיבוץ למרות שני הנציגים הקבוציים ברב שיח זה.)

התשובה השלישית הפשוטה: יש בהחלט מקום להוסיף חלק "עכשווי" - קיבוצי - ישראלי" למסכת ראש השנה. אם המכתב של משה לא שימש שום מטרה אחרת, לפחות הוא לימד אותי ששגיחתי כל ששת השנים מאז שהתחלתי לערוך את המסכת של ראש השנה בזה שהשארתי את החלק הזה "למישהוא אחר שיעשה". החלק הזה שאני מתכוון אליו, הוא אותה התכנית שפעם היינו מעלים אותה שנה בשנה בערב ראש השנה סביב השולחנות, אחרי הארוחה שבה חברים היו לוקחים חלק עם ספור על הנעשה בשנה שחלפה, דו"ח מפעלים, מענפים וכו'. היה זה נסיון להתמודד עם הענין הזה של ראש השנה בשפה הפשוטה שלנו.

המשך

אין מקום פה לנסות לנתח מה היו הסיבות להענין דאח, (היו לזה סיבות טובות, ולא רק התאצלות אנשים לעשות מאמץ, כי לחברים לא חסר רצון לעשות מאמץ כשיש להם מוטיבציה של ממש). בקיצור, לפי דעתי יש לחדש את המסורת הזאת, גם אם בצורה קצת שונה ותוכן קצת שונה, אבל משהוא מאין זה יש לעשות. זה אני למדתי השנה, ועל כל באתי למסכנה שבשנים הבאות – באם יתנו לי להמשיך בעריכת המסכת – לכלל חלק שני, שהוא יתן בטוי להווייה של ראש השנה בחיינו אנו כיחידה חברתית, כנגד הרקע של החיים היהודיים העכשיויים בארצנו. חלק זה יהיה חלק אנטגרלי של כל המסכת.

עד כה תשובות פשוטות.

אן הענין שמשח כותב עליו הוא יותר מורכב. שוב אנני פונה למשה בלבד, כי אני בטוח שיש עוד חברים שמתמייחסים לכל המסורת התרבותית שלנו כענין "גלויתי". זה הדבר המעורר ואגה רב. כשיושבים סביב שולחן וקוראים פרקי תנ"ך ותלמוד, מיד מבטלים את זה כ"גלותי". זה שייך ליהודי עם "הזקן" – "הדתי". אנו אנשים "מודרניים" משתחררים מכל זה!

זה עוות של כל משמעות של חידוש חיינו בארצנו. באנו ארצה כדי לחדש את חיינו היהודיים בארץ הזאת, שבה נולד התנ"ך, התלמוד (אנח יודע "בבלי" וכו') – לא צריך להזכיר לי) כמובן זה יקח דורות עד שהכל יכה שרשים חדשים שמהם יכולים לצמח הדברים ולהתחדש. אבל לזה צריך לתת זמן. וכמו חקלאים אנו יודעים שרק שמירה על הקרקע, התמדה, שרשים חזקים – רק זה נותן לחקלאי בטחון וקביעות. כך גם בחיים של האומה. אלא אם נרצה להיות "טורקים צעירים" שהתחילו הכל מחדש. ראה לאן שהגיעו.

צריך גם לדעת שהיהודי ה"גלויתי" של ממש היה זה שברח מכל זה והתבולל. אני גם מבין לנפשם של אלה ש"ברחו" מכל זה ורצו להשאר יהודים במונחים שלהם ועלו ארצה כדי פה "לחדש את הכל". אבל בריחה אחת או השניה אינה מהווה תשובה לבעיה היהודית האמיתית והיא למצא את עצמנו, ואת מובן חיינו שהם בהחלט אינם הבעיות הכלכליות, הבטחוניות של יום-יום, אלא בעית המשמעות של הקיום היהודי החברתי במובן הרחב ביותר והעמוק ביותר.

אוס.

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 14.10.77

נוכחים: יענקל מ', ברוך כ', איזק פ', בוב ו',
קולין פ', בני ג', רימונד ס', זמי ב"צ.

1. סקר מיכון חקלאי - (בהשחתפות גדי ע', יופי א')

לאור מצב הטרקטורים המיושנים שלנו, הזמנו סקר ע"י ארגון עובדי הפלחה כדי לתכנן את מערך הכלים החקלאיים והטרקטורים. לפי מסקנות הסקר, יש לנו עודף במספר הטרקטורים שברשותנו (כרגע 33 במספר), בחלקם הם מיושנים, דורשים אחזקה רבה ואינם מתאימים לצרכים הנוכחיים. דבר זה מוצא את הביטוי בגובה ההוצאות המשתנות לפי "שעת שמוש" של הטרקטור. גם הכח המקצועי העומד לרשותנו אינו מסוגל להתמודד עם התקונים במספר הטרקטורים המיושנים. דוגמה בולטת היא השמוש ע"י ענף הפלחה בשני טרקטורים ד4 אשר, לפי דעת הסקר, היינו צריכים להפסיק להשתמש בהם מזמן. בנוסף, חייבים להוציא מהמערכת 4-5 טרקטורים אחרים (בעיקר פרגוסונים קטנים). עורכי הסקר ממליצים שבמקביל נרכוש טרקטור גדול ג' ון דיר 4230 וטרקטור קטן מסוג "אייכר".

הסיבות לרכישת הטרקטור הגדול הן שהוא יהיה מתאים לעבודה בחולה, וגם תפתור את בעית העבודה של ענף הפלחה בבית. הטרקטור ה"אייכר" יעבוד בחורף בפרדס ובאבוקדו, ובקיץ ינוצל בחולה, במידת הצורך.

הוחלט: להטיל על ברוך להזמין את ה-4230 ולברר האם ניתן לקבלו מיד, ולהשאיר בידי הגזבר את ההחלטה לגבי צורת האשראי לביצוע הרכישה (או כהלואה ספקים או בשיטת שכר מכר).

2. השקעות מפעל - רכישת מחרטה מולטי-שוקר (Multi-Chucker):

המפעל מבקש לרכוש מחרטה נוספת מהסוג הנ"ל. עומדות לפני הנהלת נירוסטה שתי הצעות:

א. מחרטה חדשה.

ב. 2 מחרטות שעברו שפוץ יסודי, עם הכלים.

מחרטות אלו תאפשרנה להנהלת המפעל ליצור הברזים שהוזמנו כבר לקראת השנה הבאה.

במידה ויוחלט לרכוש את המחרטה החדשה, הסכום הדרוש משוריין בתוכנית הפתוח של המפעל שאושר ע"י משרד התעשייה.

במידה ויוחלט לרכוש את המחרטות המשופצות, הסכום יהיה בערך 50% מהסכום הדרוש עבור המחרטה החדשה, אך בלי כסוי מהלואות פתוח.

הוחלט: לאשר רכישת המחרטה ולהשאיר את ההכרעה הטכנית להנהלת הנירוסטה.

מאז הדיונים בנושא הסמים דובר רבות בחנוך הילדים בכלל.
מאז ד ו ב ר, דובר, דובר . . . והכל נשאר אותו דבר, ואפילו
הרבה יותר גרוע.

זהו קול קורא לצבור כפר הנשיא להתחיל לפתור בעיות בהדרכה ובצוות
החינוך.

כדי לעזור באיוש המקומות, הרי לפניכם רשימה:

(1) מטפלת - ד ח ו ף לכתת היובל. (בהרבה ישיבות ואספה כבר דובר
על הכתה, ועדיין אין פתרון.)

(2) מטפלת לכתת ארבל.

(3) מטפלת לפעוטון צופית (כיום עובדת אורחת עובדת).

(4) מטפלת לבית תנוקות (כיום עובדת 1 על 8 ילדים).

(5) מדריכים לכל הכתות.

כ ל ה צ ע ה ת ת ק ב ל ב ר צ ו ן .

חודה מראש על ההענות,

מועדת הגיל הרך.

21.10.1977

חגיגות שנת ה-30

הצוות שנבחר להגיש תכנית לחגיגות ה-30 מציע כהנחיות יסוד את הנקודות הבאות:

1. ציון ה-30 לא על ידי חגיגה אחת, אלא סדרת אירועים אשר יסמלו שנת ה-30.
 2. החגיגות תהוונה ציון דרך חנוכי לילדינו, וחברתי-היסטורי לכלל האוכלוסיה.
 3. בחגיגות ישולבו כל השכבות הגילאיות - מהילדים ועד הותיקים.
 4. לחגיגות יהיה אופי פנימי בעיקר, למרות שיתכן גם אירוע משני לצבור מסוים מבחוץ.
 5. לוח האירועים המוצע (בערך) לפי חודשים:

דצמבר	- בחנוכה - חנוכת חגיגות ה-30.
ינואר	- ערבי ששי מחוככנים.
פברואר	- ירח למוד (נושא מרכזי קשור במשק).
מרס	- טיול לסיני (במספר גולות); פורים בסימן ה-30.
אפריל	- פעילויות חברתיות מיוחדות.
מאי	- יום עצמאות בסימן ה-30 (אירוע ספורטיבי).
יוני	- מבצע נדי שכונתי וכללי; בר-מצוה.
יולי	- חגיגה מרכזית פנימית; בהפרש של שבועיים - אירוע "חוץ", כגון 50 שנות הבונים, או 30 שנות המפעל.
 6. פעילויות נוספות:
 - (1) פרויקטים ע"י שכבות הילדים השונות (מודלים של מנסורה, כ"ה היום ו"מחר").
 - (2) תערוכות אמנויות וצלומים.
 - (3) מקהלה.
 - (4) להקת רקוד.
 - (5) תזמורת (?).
 - (6) סמל ה-30.
 - (7) סרט ה-30.
 7. הערכה תקציבית: ס"ה 200,000 ל" (פרוט באסיפה).
 8. אופן הבצוע:
 - (1) ועדת תרבות תיטול על עצמה את האירועים השוטפים.
 - (2) ועדת (או צוותות) החגים כנ"ל.
 - (3) חברים יתנדבו לפעילויות השונות (ראה למטה).
 - (4) ועדה מצומצמת למעקב על התכנית.
 - (5) חבר מרכזי לארגון האירועים המרכזיים - לחודשיים.
 9. תכנית זו תובא לדיון ואשרור באסיפה הקרובה.
- חברים! הצלחת החגיגות תלויה אך ורק ברצון של כל אחד מאתנו להשתלב בארגון. כל חבר מסוגל לתרום בשטח זה או אחר - ויש מספיק מבחר. לכן פונים אנחנו אל כל החברים למלא את השאלון המצורף ולהחזירו לתא דאר 116 בהקדם האפשרי.

שם החבר:

אני מוכן לעזור ב:

1. ארגון הארוע המרכזי או חלק ממנו.
2. ארגון הארוע המשני (כלפי חוץ).
3. ארגון אחד התגים.
4. ארגון ערב ששי ספציפי.
5. ארגון מבצע נוי בשכונה שלי.
6. בצוע פרויקט עם הילדים.
7. תערוכת אמנויות.
8. תערוכת צלומים.
9. תזמורת, מקהלה או להקת רקוד.
10. משהו נוסף שלא הוזכר.

סמנו בצורה ברורה במה הנכם מוכנים לעזור, בתוספת הערות במידה וישנן.

אם יש לכם הערות בכלל, אנא רשמו אותן כאן למטה.

צוות ה-30

(תמר, עופרה, מיכאל ד', ג' אק ג', אדו, אדי)

Parents' Page

Dear Parents,

21/10/77

They say that when there isn't anything else to say one talks about the weather. And when there isn't anything to write - the same. And certainly the rain that fell this week surprised us all, by coming so early and with such force - more than 50 mm. in two days. In a quick survey that was made, the chaverim were asked: "Was the rain good or bad for you?"; there was a wide variety of answers:

Landscape gardener: We're very happy.

Cotton worker: It's a big disaster, but it happens every year.

One third of the cotton has not yet been harvested.

Avocado grower: Not good - it's holding up picking.

Citrus grower: Same as above.

Wheat grower: Excellent! We haven't sown yet, but after the rain the weeds will grow and we can get rid of them.

Merino shepherd: Of course the rain is good - for pastureland.

For my part we can have rain all year round.

Imri Solomon: My father is very unhappy.

All those who found that their roof leaks: It's not worthwhile printing what they said!

* To Vreni Levy who is recuperating after an operation we wish a speedy and full recovery, and we hope to see her home soon.

* And here are a few announcements:

- 1) Those who are interested in buying an alarm clock (for the reduced price of 175 I.L.) can see an example and place their order with Ruth Golan, during her receiving hours.
- 2) At the end of the month Ruth G. will collect all umbrellas which need repairs.

(P.T.O.)

Announcements (cont'd):

- 3) All electrical repairs must go first to the Electrician in the kibbutz. If the appliance cannot be fixed here it will be sent on by him to the city.

Ruth's receiving hours are: Wednesday evening 7.00 - 8.00.

Friday afternoon 1.00 - 2.00.

[illegible]

CONGRATULATIONS! CONGRATULATIONS! CONGRATULATIONS!

Birthdays

27.10 Leila Ben-Avi
30.10 Rina Rivlin (Nathan)
Victor Friedlander
31.10 Norbert Cohen

Anniversaries

26.10 Yehuda and Micki Eden
Shlomit and Harry Lifshitz
30.10 Frankie and Phil Glick

That's all for now. Shabbat Shalom and see you next week.

Ronna

We will remember: Malka Bigger 11 Heshvan
Morris Levart 30 October
Lucy Aptroot 6 October